

- yrityskaupassa ostajana olevalle Suomeen sijoittautumattomalle yhtiölle ja yrityskaupan kohdeyhtiö on sijoittautunut Suomeen
  - yrityskaupassa ostajana olevalle Suomeen sijoittautuneelle yhtiölle ja yrityskaupan kohdeyhtiö ei ole sijoittautunut Suomeen
  - yrityskaupassa myyjänä olevalle Suomeen sijoittautumattomalle yhtiölle ja yrityskaupan kohdeyhtiö on sijoittautunut Suomeen
  - yrityskaupassa myyjänä olevalle Suomeen sijoittautuneelle yhtiölle ja yrityskaupan kohdeyhtiö ei ole sijoittautunut Suomeen?
- 2) Onko asiassa merkitystä sillä, että vakuutus kattaa vain kohdeyhtiölle ennen yrityskaupan toteuttamista aiheutuneet verovastuut?
- 3) Onko asiassa merkitystä sillä, onko yrityskaupan kohteena kohdeyhtiön osakkeet vai liiketoiminta?
- 4) Tilanteessa, jossa yrityskaupan kohteena on kohdeyhtiön osakkeet, onko asiassa merkitystä sillä, että myyjän ostajalle antamat vakuutukset koskevat vain sitä, että myyjä omistaa myytävät osakkeet eikä kolmansilla osapuolilla ole niihin vaatimuksia?

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (EUVL 2009, L 335, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 8.2.2018 – A v. Udlændinge- og Integrationsministeriet

(Asia C-89/18)

(2018/C 142/44)

Oikeudenkäyntikieli: *tanska*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A

Vastapuoli: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko tilanteessa, jossa on otettu käyttöön sellaisia "uusia rajoituksia" aviopuolisoiden väliselle perheen yhdistämiselle, jotka ovat lähtökohtaisesti ristiriidassa päätöksen N:o 1/80 (assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehty assosiaationeuvoston päätös N:o 1/80, joka on liitetty Euroopan talousyhteisön ja Turkin väliseen assosiaatiosopimukseen) 13 artiklaan sisältyvän standstill-lausekkeen kanssa ja jossa kyseisiä rajoituksia perustellaan unionin tuomioistuimen 12.4.2016 antamassa tuomiossa Genc (C-561/14) (¹) (ks. myös tuomio 10.7.2014, Dogan, C-138/13) (²) hyväksymällä perusteella eli "onnistuneen kotoutumisen" tavoitteella, Tanskan ulkomaalaislain (udlændingeloven) 9 §:n 7 momentin kaltaista sääntöä – jonka mukaan muun muassa yleinen edellytys perheen yhdistämiselle Tanskassa oleskeluluvan saaneen kolmannen valtion kansalaisen ja hänen aviopuolionsa kesken on, että avioparin liityntä Tanskaan on vahvempi kuin Turkkiin – pitää sellaisena, että se on "perusteltavissa yleistä etua koskevalla pakottavalla syyllä, sillä voidaan taata laillisesti tavoitellun päämäärän toteutuminen eikä sillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen päämäärän saavuttamiseksi"?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi siten, että liityntävaatimusta voidaan lähtökohtaisesti pitää kotoutumisen tavoitteen saavuttamiseen soveltuvana, voidaanko ilman, että se on rajoitusta koskevan arviointiperusteen ja suhteellisuusperiaatteen vastaista
- i. soveltaa sellaista käytäntöä, että kun jäsenvaltiossa oleskeluluvan saanut aviopuoliso (perheenkokoaja) on tullut maahan 12–13-vuotiaana tai myöhemmin, perheenkokoajan siteitä jäsenvaltioon arvioitaessa annetaan paljon merkitystä sille, onko henkilö joko oleskellut jäsenvaltiossa laillisesti pitkään, noin 12 vuoden ajan, tai oleskellut ja työskennellyt jäsenvaltiossa vakituudessa työsuhteessa, johon sisältyy merkittävässä määrin kontakteja ja viestintää kollegojen ja mahdollisten asiakkaiden kanssa jäsenvaltion kielellä, ilman merkityksellisiä keskeytyksiä vähintään 4–5 vuoden ajan tai oleskellut ja työskennellyt vakituudessa työsuhteessa, johon ei sisälly merkittävässä määrin kontakteja ja viestintää kollegojen tai asiakkaiden kanssa jäsenvaltion kielellä, vähintään 7–8 vuoden ajan,
  - ii. soveltaa käytäntöä, jonka mukaan liityntävaatimuksen täyttymistä vastaan puhuu se, että perheenkokoaja on ylläpitänyt olennaisia siteitä kotimaahansa vieraillemalla siellä usein tai pitkään, mutta lyhytaikaiset lomavierailut tai koulunkäynti eivät puhu hakemuksen hyväksymistä vastaan,
  - iii. soveltaa käytäntöä, jonka mukaan liityntävaatimuksen täyttymistä vastaan puhuu erityisen selvästi tilanne, jossa asianomainen avioituu, eroaa ja avioituu uudelleen[?]

⁽¹⁾ EU:C:2016:247

⁽²⁾ EU:C:2014:2066

Kanne 8.2.2018 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-91/18)

(2018/C 142/45)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Kyratsou ja F. Tomat)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että

- i. Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 92/83/ETY ⁽¹⁾ 19 ja 21 artiklan eikä 23 artiklan 1 kohdan eikä SEUT 110 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on ottanut käyttöön ja pitänyt voimassa lainsäädännön, jossa asetetaan "vakituisten tislajien" tuottamalle tsiroupo/tsikoudialle (tislattu alkoholijuoma) tavanomaista kansallista valmisteveroa 50 prosenttia alhaisempi valmistevero, kun taas muista jäsenvaltioista tuoduille alkoholijuomille on määrätty tavanomainen valmisteverokanta, ja
- ii. Helleenien tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 92/83/ETY 19 ja 21 artiklan sekä 22 artiklan 1 kohdan, direktiivin 92/84/ETY ⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdan eikä SEUT 110 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on ottanut käyttöön ja pitänyt voimassa lainsäädännön, jossa asetetaan "satunnaisten tislajien" tuottamalle tsiroupo/tsikoudialle (tislattu alkoholijuoma) vielä pienempi valmistevero, kun taas muista jäsenvaltioista tuoduille alkoholijuomille on määrätty tavanomainen valmisteverokanta.

— Helleenien tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.